

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/25-01/628

URBROJ: 354-02/11-26-16

Zagreb, 23. travnja 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 9585786924, u Vijeću sastavljenom od članova Danijele Antolković, zamjenice predsjednice te Olge Majdak Huljev i Marijane Gortan Krnić, članica, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb, OIB: 88150534338 i ORS comm GmbH &Co KG, Beč, Republika Austrija, OIB: ATU66142756, kojeg zastupa opunomoćenica Katarina Đimbeg, odvjetnica u Zagrebu, u odnosu na Odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na dvije godine, broj objave: 2024/S F02-0003262, predmet nabave: usluga pružanja programskih sadržaja HRT-a putem HRT-i i OTT platforme, naručitelja Hrvatska radiotelevizija, Zagreb, OIB: 684191224305, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, nadalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb i ORS comm GmbH &Co KG, Beč, Republika Austrija, kao neosnovana.

2. Odbija se zahtjev žalitelja zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb i ORS comm GmbH &Co KG, Beč, Republika Austrija, za naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

O b r a z l o Ź e n j e

Naručitelj Hrvatska radiotelevizija, Zagreb objavio je 10. travnja 2024. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na dvije godine, broj objave: 2024/S F02-0003262, predmet nabave: usluga pružanja programskih sadržaja HRT-a putem HRT-i i OTT platforme.

U predmetnom postupku javne nabave naručitelj je zaprimio pet ponuda, od kojih je tri u postupku pregleda i ocjene ponuda ocijenio valjanima te je 14. veljače 2025. donio Odluku o odabiru BROJ: VV-21/24, kojom je kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja More screens d.o.o. Mostar, Republika Bosna i Hercegovina.

Na navedenu Odluku o odabiru žalbu je 27. veljače 2025. izjavio ponuditelj CS Computer systems d.o.o. Zagreb (dalje u tekstu: žalitelj CS).

Na istu Odluku o odabiru žalbu je 27. veljače 2025. izjavio ponuditelj zajednica gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o. Zagreb i ORS comm GmbH &Co KG, Beč, Austrija.

Postupajući po navedenim žalbama Državna komisija je 5. lipnja 2025. donijela rješenje KLASA: UP/II-034-02/25-01/97, URBROJ: 354-02/11-25-32 (dalje u tekstu: prethodno rješenje) kojim je poništila Odluku o odabiru od 14. veljače 2025., a zbog utvrđene osnovanosti žalbenih navoda oba žalitelja.

Nakon objave rješenja Državne komisije naručitelj je proveo ponovljeni postupak pregleda i ocjene ponuda te je 19. rujna 2025. donio novu Odluku o odabiru BROJ: VV-21/24, kojom je ponovno kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja More screens d.o.o. Mostar, Republika Bosna i Hercegovina.

Na Odluku o odabiru žalbu je 27. listopada 2025. izjavio ponuditelj zajednica gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o. Zagreb i ORS comm GmbH &Co KG, Beč, Austrija (dalje u tekstu: žalitelj).

U odgovoru na žalbu naručitelj osporava postojanje pravnog interesa za izjavljivanje žalbe na strani žalitelja, osporava osnovanost žalbenih navoda te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj, pozvan da se očituje na žalbu i odgovor na žalbe, osporava pravni interes za izjavljivanje žalbe na strani žalitelja. Također osporava osnovanost žalbenih navoda te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi, Zapisnika o (ponovljenom) pregledu i ocjeni ponuda s priložima, Odluke o odabiru od 19. rujna 2025., odabrane ponude, ponude žalitelja, ponude drugorangiranog ponuditelja Redge Technologies Sp.z o.o., Varšava, Republika Poljska (dalje u tekstu: drugorangirani ponuditelj) te ostalih dokaza pribavljenih u spis žalbenog predmeta.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Naručitelj i odabrani ponuditelj osporavaju postojanje pravnog interesa za izjavljivanje žalbe kao postupovne pretpostavke na strani žalitelja s obrazloženjem da je žaliteljeva ponuda ocjenjena nevaljanom u prethodnom žalbenom postupku.

Za ocjenu osnovanosti prigovora mjerodavno pravo čine odredbe članka 291., članka 295. te članka 401. ZJN 2016.

Ispitujući prigovor utvrđene su sljedeće činjenice. Uvidom u Zapisnik o (ponovljenom) pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno je da je naručitelj konstatirao da žalitelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost, slijedom čega je ponudu žalitelja odbio kao neprihvatljivu.

Ispitujući postojanje pravnog interesa za izjavljivanje žalbe kao postupovne pretpostavke koja mora biti ispunjena na strani žalitelja ocijenjeno je da žalitelj u konkretnom slučaju ima pravni interes za izjavljivanje žalbe. Naime, žalitelj je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda prvi puta ocijenjen nevaljanim, te u žalbenom postupku osporava zakonitost postupanja naručitelja odnosno ocjenu odbijanja njegove ponude, naručiteljev odabir ponude odabranog ponuditelja, kao i valjanost ponude drugorangiranog ponuditelja, slijedom čega će predmetom ispitivanja u ovom žalbenom postupku biti zakonitost pregleda i ocjene ponuda, kao i donesene odluke o odabiru. U slučaju da žalitelj u postupku uspije sa žalbenim navodima mogao bi biti odabran, što znači da bi nezakonitom odlukom o odabiru koju osporava, mogao pretrpjeti štetu zbog navodnog kršenja subjektivnih prava.

Žalba je neosnovana.

Mjerodavno pravo za ocjenu svih navoda u žalbi čine odredbe članka 290. stavka 1., članka 301. stavka 1. i 2., članka 404., članka 399. stavka 3. te članka 425. stavka 6. ZJN 2016.

Žalitelj osporava zakonitost odbijanja svoje ponude. Naručitelj je njegovu ponudu odbio jer je ocijenio da nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost u dijelu Popis pruženih usluga.

Žalitelj navodi da iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda proizlazi da je naručitelj zaključio kako nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost jer referenca „SimpliTV“ navodno nije izvršena od strane podugovaratelja Insys Video Technologies Co. Sp. z o.o., Poznań, Poljska (sada Big Blue Marble Sp. z o.o., Poznań, Poljska - dalje: „Insys“), na kojeg se oslanja, već da uslugu pruža društvo Simpli Services GmbH & Co KG. Tvrdi da je isključivo na temelju takvog pogrešnog zaključka njegova ponuda odbijena kao neprihvatljiva. Žalitelj navodi da je u ponudi dostavio ugovor ORS br. IP/2017/01 i Izjavu društva Insys da je razvio, implementirao i kontinuirano održava OTT platformu SimpliTV za ORS comm. Unatoč tome, nastavlja, naručitelj je zaključio da uslugu pruža Simpli Services zanemarujući pravno relevantno pitanje - tko je stvarni pružatelj SaaS usluge društvu ORS na implementiranom sustavu. Takav zaključak ukazuje, tvrdi, da naručitelj nije proveo stvarnu ni sadržajnu provjeru činjenica, već da je očito površno i formalistički odbio ponudu bez razumijevanja tehničke i pravne prirode dostavljenih dokaza.

Žalitelj dalje navodi da iz Zapisnika ujedno ne proizlazi da je naručitelj kontaktirao referentnu osobu, iako je to uobičajen postupak provjere ispunjenja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, niti da je zatražio ciljano pojašnjenje prije donošenja odluke o neprihvatljivosti njegove ponude. Umjesto toga, nastavlja, zauzeo je površno i laičko tumačenje hijerarhije unutar ORS grupe pogrešno izjednačivši maloprodajnog operatora s tehnološkim pružateljem SaaS rješenja. Navodi da je Insys prema ugovoru s ORS comm implementirao i pruža SaaS platformu koja uključuje sve tražene elemente iz dokumentacije o nabavi. Činjenica da maloprodajni brand istupa prema krajnjim korisnicima ne mijenja pravnu činjenicu da je SaaS usluga pružena od strane društva Insys. U slučaju da je

naručitelj zatražio dodatno pojašnjenje, nastavlja žalitelj, dostavio bi jasnu potvrdu da se radi o SaaS rješenju koje je Insys razvio, implementirao i održava za ORS comm. Ističe da je takva potvrda već sadržana u Izjavi društva Insys koju žalitelj dostavlja uz žalbu. Kao dokaz dostavlja Izjavu društva Big Blue Marble Sp. z o.o., Poznań, Poljska (prethodno Insys Video Technologies Co. Sp. z o.o., Poznan, Poljska) od 20. listopada 2025.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je u prethodnom žalbenom postupku žalitelj CS Computer systems d.o.o. osporio tehničku i stručnu sposobnost trećerangirane zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o. Zagreb i ORS comm GmbH, Beč (ovdje žalitelja) i to za Ugovor za projekt OTT br. IP/2017/01 komercijalni naziv „Simpli TV“, tj. referencu podugovaratelja Insys na koju se zajednica oslonila radi dokazivanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti. Naručitelj je u postupku ponovnog odlučivanja, a analizirajući sve dokaze i očitovanja žalitelja iz prethodnog postupka, zaključio da je žalitelj u prethodnom žalbenom postupku imao priliku dostaviti sve relevantne dokumente potrebne za donošenje odluke te je prihvatio odluku Državne komisije da referenca SimpliTV ne zadovoljava uvjete iz točke 5.3. dokumentacije o nabavi jer uslugu ne pruža na zahtijevani način Insys, već društvo Simpli Services GmbH&Co KG. Iz tog razloga, nastavlja naručitelj, nije smatrao potrebnim tražiti dodatna pojašnjenja od žalitelja. Ističe da žalitelj ne nudi nove dokaze već dostavlja Izjavu društva Insys koja je u sličnoj formi dostavljena u inicijalnoj ponudi odnosno prethodnom žalbenom postupku, što potvrđuje opravdanost njegove odluke da ne traži dodatno pojašnjenje.

Ispitujući žalbeni navod utvrđene su sljedeće činjenice.

Uvidom u prethodno rješenje utvrđeno je da je žalitelj CS osporavao tehničku i stručnu sposobnost tada trećerangirane zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb i ORS comm GmbH, Beč, ovdje žalitelja. Državna komisija je taj žalbeni navod ocijenila, kako slijedi:

„Primjenom mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje Državna komisija je u žalbenom postupku utvrdila sljedeće.

Žalitelju CS je sporna referenca koja se odnosi na uslugu distribucije digitalnog sadržaja (OTT) i HbbTV, OIV broj ugovora 250/18 s pripadajućim Anexima u pogledu naznačene vrijednosti pružene usluge. Naručitelj u odgovoru na žalbu izjavljuje da je ocjenjivao samo (drugu) referencu koja se odnosi na Ugovor za SimpliTV, no to ne proizlazi iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Državna komisija je u žalbenom postupku utvrdila da predmetna usluga ne zadovoljava uvjete za kvalificiranje usluge kao iste ili slične predmetu nabave jer ne zadovoljava uvjet godišnje vrijednosti od minimalno 640.000,00 eura. Slijedom navedenog, budući da je utvrđeno da je naručitelj u opisanom dijelu počinio propust u pregledu i ocjeni trećerangirane ponude, žalbeni navod u odnosu na prvu referencu koja se odnosi na ugovor komercijalnog naziva HRTi uslugu ocjenjen je osnovanim.

Žalitelju je sporna i druga referenca koja se odnosi na Ugovor za SimpliTV prezentirana kao referenca kojom podugovaratelj trećerangirane zajednice Insys, na čiju se tehničku i stručnu sposobnost zajednica oslanja, dokazuje sposobnost trećerangirane zajednice za pružanje usluga koje su predmet nabave. Žalitelju je sporan sadržaj Izjave člana zajednice ORS comm u kojoj se opisuje opseg usluge koju mu je pružio i još pruža Insys na temelju Ugovora za OTT projekt broj IP/2017/01 sklopljenog 7. rujna 2017.

Prema ocjeni Državne komisije u pravu je žalitelj kada navodi da iz dokaza u trećerangiranoj ponudi proizlazi da je Insys za ORS comm razvio i isporučio platformu, odnosno sveobuhvatno OTT rješenje (za video streaming) te da je usluga koju kontinuirano pruža ORS commu usluga održavanja platforme. Iz priloženih dokaza proizlazi, a naručitelj to u odgovoru na žalbu potvrđuje, da uslugu SimpliTV krajnjim korisnicima pruža društvo Simpli Services GmbH & Co KG, koje je u 100% vlasništvu ORS comma. Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je za prihvaćanje ove reference kao valjane za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti trećerangirane ponude ključno to da pružanjem usluge upravlja Insys, međutim u predmetnoj Izjavi ORS comma navodi se da InsysGO njemu, ORS commu, kroz predmetni Ugovor osigurava pouzdano upravljanje uslugom. InsysGO je prema Izjavi ORS comma platforma razvijena od Insysa kojoj je svrha unaprijediti OTT video usluge SimpliTV-a.

Vezano za isječak iz, kako tvrdi trećerangirana zajednica, dokumenta Zahtjev za ponudu (tzv. RFP) koji je u spis dostavila trećerangirana zajednica, ističe se da se ovaj isječak ne može prihvatiti kao vjerodostojan jer se ne može utvrditi njegova autentičnost i izvor.

Slijedom navedenog, Državna komisija je u žalbenom postupku, cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, ocijenila da je žalbeni navod kojim žalitelj ističe da podugovaratelj zajednice Insys referencom koja se odnosi na uslugu SimpliTV nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost trećerangirane zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o. Zagreb i ORS comm GmbH, Beč osnovan budući da iz dostavljenih dokaza proizlazi da navedenu uslugu nije izvršio podugovaratelj Insys već istu uslugu pruža društvo Simpli Services GmbH & Co KG.

U odnosu na žalbeni navod koji se odnosi na to da iz predmetne Izjave ORS comma proizlazi da usluga SimpliTV nema aplikaciju za Smart TV ističe se da Izjava potvrđuje da InsysGO platforma postoji na Smart TV-u i to Samsung Tizen Smart TV, webOS LG, Apple TV i Roku TV, koje činjenice su potvrđene i dokazom koji je u spis predmeta dostavila trećerangirana zajednica, a koje platforme su navedene u točki 4.1.1.a Tehničke specifikacije kao platforme koje korisnička aplikacija treba podržavati, pri čemu je platforma Samsung Tizen izričito navedena i u točki 5.3. Kriterija za odabir gospodarskog subjekta dokumentacije o nabavi. Slijedom navedenog, žalbeni navod da usluga SimpliTV nema aplikaciju za Smart TV ocjenjen je neosnovanim.“

Uvidom u Odluku o odabiru od 19. rujna 2025. utvrđeno je da je naručitelj vezano za žaliteljevu ponudu konstatirao: „Ponuda zajednice ponuditelja Odašiljači i veze d.o.o. i ORS comm GmbH & Co KG odbija se na temelju članka 291. i 295. ZJN 2016 s obzirom da je ista ocijenjena neprihvatljivom, odnosno s obzirom da ponuditelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost u dijelu popisa glavnih usluga istih ili sličnih predmetu nabave, sve kako je pojašnjeno u mišljenju stručne službe naručitelja i pratećem prilogu istog - pojašnjenje vezano uz nezadovoljavanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti.“

Isto je naručitelj konstatirao i u Zapisniku o (ponovljenom) pregledu i ocjeni ponuda.

Uvidom u Mišljenje stručne službe od 16. rujna 2025., koje je prilog Zapisnika, utvrđeno je da je naručitelj vezano za žaliteljevu ponudu konstatirao sljedeće:

„Pojašnjenje vezano za nezadovoljavanje uvjeta Tehničke i stručne sposobnosti zajednice ponuditelja Odašiljači i veze d.o.o. i ORS comm GmbH & Co KG.

HRT je u postupku javne nabave VV-21/24 - Usluga pružanja programskih sadržaja HRT-a putem HRT-i OTT platforme, u dijelu Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama

- 5.3. Tehnička i stručna sposobnost, naveo uvjete koje Ponuditelj mora ispuniti vezano za isporuku barem jedne glavne usluge određene vrijednosti i sadržaja. Ponovnim razmatranjem ponude zajednice ponuditelja Odašiljači i veze d.o.o. i ORS comm GmbH & Co KG. i višekratnih pojašnjenja koja su dostavljena, zaključujemo da niti jedna od glavnih usluga (referenci) koju je dostavila Zajednica ponuditelja nije zadovoljila tražene uvjete iz uvjeta definiranih u točki 5.3. Tehnička i stručna sposobnost. Slijedom navedenog, zajednica gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb i ORS comm GmbH, Beč nema valjanu ponudu te ju je potrebno isključiti iz postupka ocjenjivanja.

a) Referenca - glavna usluga zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb i ORS comm GmbH, Beč navedena kao „Usluga distribucije digitalnih sadržaja (OTT) i HbbTV, OIV broj ugovora 250/18 s pripadajućim aneksima (komercijalni naziv HRTi)“, ne zadovoljava kriterij glavne reference budući da prosječna godišnja vrijednost predmetne usluge iznosi 575.000 eura godišnje, a propisani kriterij je minimalno 640.000 eura godišnje.

b) Referenca - glavna usluga zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb i ORS comm GmbH, Beč navedena kao Ugovor za projekt OTT br. IP/2017/01 (komercijalni naziv Simpli TV) ne zadovoljava kriterij glavne reference budući da iz dostavljenih dokaza proizlazi da navedenu uslugu nije izvršio podugovaratelj Insys Video Technologies, na čiju se sposobnost zajednica gospodarskih subjekata oslanja, već istu uslugu pruža društvo Simpli Services GmbH & Co KG.

Obrazloženje

Uvjeti definirani u 5.3 Tehnička i stručna sposobnost

Popis glavnih usluga istih ili sličnih predmetu nabave pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini koji sadržava godišnju vrijednost usluge bez PDV-a, datum izvršenja te naziv i kontakt podatke odgovorne osobe druge ugovorne strane (naručitelj zadržava pravo provjere dostavljenih navoda uz napomenu da ukoliko HRT temeljem dostavljenih kontakt podataka za provjeru ne dobije traženu informaciju - dovoljan je odgovor službenim e-mailom odgovorne osobe, ponuditelj je u obvezi osigurati traženi odgovor ovjeren od strane odgovorne osobe treće strane i isti dostaviti naručitelju u ostavljenom roku). Ako je pružanje usluge u tijeku, u obzir se uzima samo količina i vrijednost usluge izvršena najkasnije do predaje ponude. Iz popisa mora biti vidljivo da je ponuditelj prethodno uredno izvršio:- iste ili slične usluge pojedinačne prosječne godišnje vrijednosti od minimalno 640.000,00 EUR bez PDV-a za najmanje jednu uslugu.

Pod istom ili sličnom uslugom predmetu nabave smatra se pružanje usluga kao SaaS(eng. Software as a Service) na sustavu koji je implementirao Ponuditelj, u trajanju najmanje jednu godinu, a koja uključuje minimalno sljedeće:

- pružanje usluge povezana s pozadinskim servisima za upravljanje registriranim korisnicima i sadržajem (audio ili video ili oboje)
- distribuciju sadržaja (audio ili video ili oboje) putem CDN-a

• javno dostupnu korisničku aplikaciju namijenjenu za najmanje tri od traženih platformi definiranih u točki 4.1.1.a Tehničke specifikacije: mobilna platforma (iOS ili Android), PC platforma (Windows ili Mac OS), Smart TV platforma (LG webOS ili Samsung Tizen). Svaki ugovor iz popisa (jedna referenca) treba pokrivati sve gore navedene elemente kako bi se pokazalo da je ponuditelj sposoban integrirati kritične elemente usluge koja će se pružati. Pod pruženim uslugama podrazumijeva se da su izvršene sve ugovorne obveze s osnove usluge, u ugovorenim rokovima, te da su eventualni nedostaci bili potpuno otklonjeni. Sastavni dio opisa svake od glavnih usluga sa popisa je:

- a. Komercijalni naziv usluge/aplikacije
- b. Ako se radi o trenutno aktivnim aplikacijama, potrebno je navesti poveznicu za pristup aplikaciji (PC web) ili poveznicu na odgovarajuću trgovinu (Android, iOS, LG, Samsung Smart TV)
- c. Popis podržanih platformi (npr. PC, Android, iOS, LG, Samsung Smart TV itd.)
- d. Opis pružene usluge iz kojeg mora biti vidljivo da se radi o istoj ili sličnoj usluzi te uloge ponuditelja u realizaciji pružanja usluge
- e. Preslike stranica ugovora na kojoj se jasno vide puni nazivi ugovornih strana, datum sklapanja ugovora i razdoblje pružanja usluge. Financijski podaci mogu biti zacrnjeni....

Navedeni Uvjeti tehničke i stručne sposobnosti osiguravaju Naručitelju angažman kvalitetnog i iskusnog gospodarskog subjekta koji će imati znanje i kapacitete izvršiti ugovor što je od izuzetne važnosti budući da je ovaj projekt svrstan u strateške projekte HRT-a. HRTi trebao bi postati ključan medij za praćenje prijenosa užive, zajedno s bogatim katalogom sadržaja na zahtjev. Potrebno je osigurati kvalitetnu HRTi uslugu na svim glavnim povezanim uređajima, uz poboljšanja korisničkog sučelja i pouzdanosti usluge.

1. Uvidom u ponudu zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o., Zagreb i ORS comm GmbH, Beč utvrđeno je da gospodarski subjekt Insys Video Technologies Co. Sp. z oo, Poznanj, Poljska (u daljnjem tekstu: Insys) u ponudi nastupa kao podugovaratelj na čiju se sposobnost zajednica oslanja u pogledu, između ostalog, tehničke i stručne sposobnosti i obrazovnih kvalifikacija predloženih stručnjaka.

2. U ESPD obrascu podugovaratelja Insys utvrđeno je da se na mjestu predviđenom za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti navodi Ugovor za projekt OTT br. IP/2017/01, kojemu je druga ugovorna strana ORS comm GmbH & Co KG, ovdje član zajednice I kojemu su glavne isporuke opisane kako slijedi: „Insys Video Technologies isporučio je cjelovite OTT servisno rješenje uključujući: backend i frontend aplikacijski softver, poslužiteljski hardver, usluge u oblaku, glavni hardver I usluge, usluge aplikacijskih okruženja, platformu za pohranu te obradu I distribuciju sadržaja.

3. Ponudi zajednice priložena je Izjava zajednice o pruženim glavnim uslugama (IZJAVA - POPIS GLAVNIH USLUGA.pdf) u kojoj zajednica navodi da zadovoljava uvjet iz točke 5.3. Kriterija za odabir gospodarskog subjekta dokumentacije o nabavi odnosno da podugovaratelj Insys zadovoljava traženi uvjet te se na njegovu tehničku i stručnu sposobnost zajednica oslanja. Opisanoj Izjavi priložena je Izjava Insysa, kojom Insys izjavljuje da je osigurao, razvio i kontinuirano održava OTT platformu SimpliTV za društvo ORS comm.

4. Zajednica gospodarskih subjekata dostavila je presliku Ugovora za on projekt za ORS broj IP/2017/1 koja se odnosi na uslugu pod komercijalnim nazivom

SimpliTV. Ista je prezentirana kao referenca kojom podugovaratelj zajednice Insys, na čiju se tehničku i stručnu sposobnost zajednica oslanja, dokazuje zajednice za pružanje usluga koje su predmet nabave.

Iako je zajednica kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti stavila oznaku „DA“, sporan je sadržaj Izjave člana zajednice ORS comm u kojoj se opisuje opseg usluge koju mu je pružio i još pruža Insys na temelju Ugovora za on projekt broj IP/2017/01 sklopljenog 7. rujna 2017.

Iz ponude zajednice gospodarskih subjekata proizlazi da je Insys za ORS comm razvio i isporučio platformu, odnosno sveobuhvatno on rješenje (za video streaming) te da je usluga koju kontinuirano pruža ORS comm-u usluga održavanja platforme. Iz priloženih dokaza proizlazi da uslugu SimpliTV krajnjim korisnicima pruža društvo Simpli Services GmbH &Co KG, koje je u 100% vlasništvu ORS comm-a. InsysGO je prema Izjavi ORS comm-a platforma razvijena od tvrtke Insys kojoj je svrha unaprijediti on video usluge SimpliTV-a.

Slijedom navedenog, te uz potpuno poštivanje zaključaka iz rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/11-034-02/25-01/97, URBROJ: 354-02/11-25-32 od 5. lipnja 2025., naručitelj je ocijenio da podugovaratelj zajednice gospodarskih subjekata Insys Video Technologies referencom koja se odnosi na uslugu SimpliTV nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost zajednice gospodarskih subjekata Odašiljači i veze d.o.o. Zagreb i ORS comm GmbH, Beč budući da iz dostavljenih dokaza proizlazi da navedenu uslugu nije izvršio podugovaratelj Insys Video Technologies već istu uslugu pruža društvo Simpli Services GmbH &Co KG“.

Primjenom mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje Državna komisija je u žalbenom postupku ocijenila sljedeće.

Iz žalbe je razvidno da žalitelj osporava naručiteljevu ocjenu reference njegovog podugovaratelja na čiju se sposobnost oslanja radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti (referenca se odnosi na uslugu komercijalnog naziva SimpliTV) i tvrdi da je naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda trebao izvršiti provjeru istinitosti navoda iz reference. Žalitelj je u prilog svojoj tvrdnji da je referenca SimpliTV adekvatna za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti u spis dostavio vlastitu izjavu svojega podugovaratelja kojom izjavljuje da pruža uslugu platforme SimpliTV kao Saas članu zajednice žalitelja ORS comm GmbH&Co KG u prosječnoj vrijednosti većoj od 640.000,00 eura godišnje bez PDV, počevši od 2018. u kontinuitetu.

Žalbeni navod je neosnovan. Naime, prethodno je već navedeno da je ocjena predmetne reference za uslugu komercijalnog naziva SimpliTV, koja je u ponudi žalitelja prikazana kao referenca podugovaratelja Insys Video Technologies Co. Sp. z o.o. bila predmetom kontrole pred Državnom komisijom u prethodnom žalbenom postupku koji se vodio pod oznakom KLASE: UP/II-034-02/25-01/97. Žalitelj je u tome žalbenom postupku dostavljao očitovanja na navode žalitelja i naručitelja te je imao priliku dostaviti sve dokaze za koje smatra da mu idu u prilog pa tako i predmetne Izjave podugovaratelja Insys (sada Big Blue Marble Sp. Z.o.o.). Ukoliko je bio nezadovoljan prethodnim rješenjem Državne komisije, žalitelj je imao priliku i izjaviti tužbu Visokom upravnom sudu RH, što nije učinio.

Drugim riječima, ovdje se radi o istom pravnom pitanju koje je već bilo predmetom ocjene pred Državnom komisijom neovisno o dodatno, u ovome žalbenom postupku, dostavljenoj izjavi podugovaratelja.

Člankom 404. stavkom 3. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave. Dakle, u konkretnom slučaju radi se o *res iudicata*. S obzirom na to da predmetni žalbeni navod predstavlja činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave, Državna komisija isti navod nije ovlaštena kontrolirati te je stoga žalbeni navod neosnovan.

Žalitelj dalje osporava dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti odabranog ponuditelja. Navodi da je odabrani ponuditelj u svom Popisu glavnih usluga naveo samo jednu uslugu - referencu DigitAlb za ugovornu stranu DigitAlb Sh.A., za koju iz dostupnih podataka proizlazi da nema javno dostupnu korisničku aplikaciju za PC platformu (Windows ili Mac OS). Navodi da naručitelj u obrazloženju svoje odluke navodi da aplikacija nije dostupna na teritoriju Republike Hrvatske, ali da je dostupna korisnicima iz Republike Albanije, uz mogućnost individualne dodjele pristupa, no tvrdi da je takvo obrazloženje neutemeljeno i netočno, jer prema službenom odgovoru korisničke službe DigitAlba aplikacija nije dostupna ni korisnicima s teritorija Republike Albanije za korištenje putem PC operativnih sustava. U odgovoru DigitAlba, nastavlja, jasno stoji: „Žao nam je, ali nije moguće gledati DigitAlb kanale putem PC operativnih sustava, bilo da se radi o Windowsu ili Mac OS-u.“ Iz navedenog nesporno proizlazi, tvrdi žalitelj, da usluga DigitAlb ne ispunjava uvjet iz dokumentacije o nabavi koja zahtijeva javno dostupnu aplikaciju za najmanje tri platforme, jer PC platforma nije podržana. Naručitelj je propustio provjeriti ovu činjenicu.

Nadalje žalitelj ističe da je nejasno kako je naručitelj prihvatio tvrdnju odabranog ponuditelja o vrijednosti usluge od više od 640.000 EUR godišnje, iako dostupni pokazatelji upućuju na suprotno. Navodi da usluga DigitAlb ima značajno manji tržišni doseg i broj korisnika u odnosu na HRTi - prema javno dostupnim podacima, broj korisnika Android aplikacije DigitAlb je 20 puta manji od broja korisnika HRTi aplikacije. Ako se uzme u obzir da HRTi, s daleko većim opsegom sadržaja, infrastrukturom i korisničkom bazom, košta 575.000 EUR godišnje, postavlja se logično pitanje, smatra žalitelj, kako je usluga DigitAlb s bitno manjim funkcionalnim i tržišnim opsegom mogla doseći ili premašiti prag od 640.000 EUR.

Kao dokaz prilaže e-mail korespondenciju s korisničkom službom DigitAlba koja se odvila 29. rujna 2025. na način da je na elektroničku adresu info@digitalb.tv uputio upit: „Želio bih se registrirati korištenje usluge DigitAlb. Na vašoj web stranici vidim da je to moguće putem pametnog televizora, mobitela ili tableta. Mogu li gledati DigitAlb i na PC platformi (Windows ili Mac OS)?“, na koji je odgovorio Odjel za korisničku podršku DigitAlba: „Žao nam je, ali nije moguće gledati Digitalb kanale putem PC operativnih sustava, bilo da se radi o Windowsu ili Mac OS-u.“

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je žalitelj u prilog svojim tvrdnjama priložio komunikaciju koju je ostvario 29.9.2025. kontaktirajući korisničku službu dostupnu na e-mail adresi info@digitalb.tv, u vrijeme kada odluka naručitelja o odabiru još nije objavljena.

Naručitelj ističe da je Državna komisija u prethodnom žalbenom postupku (stranice 23. - 30. rješenja) ocjenjivala isti navod, pri čemu je žalitelj CS Computer systems d.o.o. dostavio komunikaciju sa korisničkom podrškom DigitAlb-a dostupnu na e-mail adresi info@digitalb.tv te da je navod Državna komisija ocijenila neosnovanim:

„Slijedom navedenog, nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza Državna komisija je u žalbenom postupku ocijenila da su navodi oba žalite/ja, kojim su osporavali dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti odabranog ponuditelja u odnosu na točku 5.3. Kriterija za odabir gospodarskog subjekta dokumentacije o nabavi, neosnovani.“

Naručitelj dalje navodi da je, postupajući po odluci Državne komisije pri ponovnom odlučivanju i donošenju Odluke o odabiru prihvatio odluku Državne komisije te donio odluku da je glavna referenca odabranog ponuditelja More Screens d.o.o prihvatljiva i zadovoljava uvjete iz točke 5.3.1.3. Dokumentacije o nabavi - Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta. Naručitelj ovdje ponavlja da je u postupku ocjenjivanja ponuda provjerio je li Digitalb usluga dostupna za PC platformu (Windows ili Mac OS) te upućuje na detaljno opisani postupak provjere zajedno sa snimkama ekrana i video snimkom koja je dostavljena u prethodnom žalbenom postupku u okviru odgovora na žalbu žalitelja CS Computer systems d.o.o. Naručitelj također ponavlja da je u prethodnom žalbenom postupku dostavljena i izjava DigitaAlba (u prilogu), kojom se potvrđuje činjenica da je usluga na PC platformi (Windows ili Mac OS) dostupna samo za premium korisnike DigitAlba te da je korisnička služba za predmetnu OTT uslugu dostupna na e-mail adresi ott@digitalb.tv, a ne e-mail adresi info@digitalb.tv koju su koristili žalitelj CS Computer systems d.o.o. u prethodnom postupku te žalitelj u predmetnom postupku. Kao dokaz dostavlja Izjavu DigitaAlba od 28.2.2025. kojom se potvrđuje činjenica da je usluga na PC platformi (Windows ili Mac OS) dostupna samo za premium korisnike DigitAlba.

Vezano za navode o vrijednosti ugovora, naručitelj prvenstveno ističe da je istaknuta vrijednost predmetne usluge na kojoj žalitelj temelji žalbu bila sastavni dio ponude na koju se žalitelj mogao žaliti u prethodnom žalbenom postupku, a što je propustio. Stoga se u predmetnom žalbenom postupku ne može isticati predmetni navod, odnosno isticanje je protivno načelima iz članka 399. stavka 2. ZJN 2016.

Naručitelj ipak opreza radi navodi da žalitelj ne navodi opipljive, konkretne već samo posredne dokaze odnosno indicije koje temelji na usporedbi troškova HRTi usluge, broj osoba koje su preuzele HRTi Android aplikaciju u odnosu na broj osoba koje su preuzele DigitAlb Android aplikaciju te iznosi proizvoljnu konstataciju da je HRTi usluga s daleko većim opsegom sadržaja, infrastrukturom i korisničkom bazom od DigitAlb usluge. Naručitelj ističe da je u postupku odlučivanja o ponudi odabranog ponuditelja, odnosno njegove glavne reference DigitAlb, zaključio da ne postoje razlozi za sumnju u vjerodostojnost podataka o prosječnoj godišnjoj vrijednosti za koju je odabrani ponuditelj naveo iznose koji su neznatno veći od 640.000 eura, jer se radi o platformi koja u svojoj ponudi ima više od 100 TV kanala u odnosu na 5 TV kanala koje u svojoj ponudi ima HRTi. Nadalje, naručitelj smatra da bilo kakva usporedba broja preuzimanja HRTi Android aplikacije sa brojem preuzimanja DigitAlb aplikacije nije mjerilo broja korisnika jer iskazani javni podatak Google platforme ne govori o broju Android korisnika, već broju preuzimanja aplikacije što su bitno različite informacije. Dalje navodi da je broj preuzimanja HRTi Android aplikacije očekivano značajno veći od DigitAlb Android aplikacije jer je ista na tržištu od 2015., a DigitAlb od 2022. Također treba pojasniti da se i takav nerelevantni podatak o broju preuzimanja ne iskazuje u apsolutnom broju već kao npr. 100k+ (za broj preuzimanja od 100.000 do 499.999), 500k+ (za broj preuzimanja od 500.000 do 999.999) i sl. Dodatni razlog zbog čega se broj preuzimanja Android aplikacije ne može koristiti za bilo kakvo zaključivanje o broju korisnika, ističe naručitelj, je to što su aplikacije kao DigitAlb primarno orijentirane

prema Smart TV korisnicima za koje ne postoje niti podatci o broju preuzimanja, a još manje o broju korisnika. S obzirom na navedeno, naručitelj smatra da ne postoje razlozi za sumnju da je odabrani ponuditelj iskazao netočan podatak o prosječnoj vrijednosti usluge DigitAlb, niti je žalitelj naveo konkretne dokaze zbog kojih bi se moglo odlučiti suprotno te predlaže da Državna komisija žalbeni navod po ovoj osnovi odbije kao neosnovan.

Odabrani ponuditelj u očitovanju navodi da se u žalbi ponovno navodi da ne postoji web aplikacija DigitAlb OTT platforme, pozivajući se na dopis koji su žalitelji uputili korisničkoj podršci DigitAlba. U odgovoru korisničke podrške DigitAlba stoji da „nije moguće gledati sadržaj putem PC-a“, što žalitelji pogrešno tumače kao dokaz nepostojanja web aplikacije. Takav zaključak je potpuno netočan i izvučen iz konteksta. U dokumentaciji dostavljenoj tijekom postupka jasno je navedeno da je web verzija OTT platforme sastavni dio premium ponude, dostupna isključivo korisnicima na zahtjev, radi povećane sigurnosti i zaštite sadržaja. Upit koji su žalitelji uputili korisničkoj podršci DigitAlba poslan je s adrese nepremium korisnika (konkurentskog subjekta) pa je odgovor podrške da „web verzija nije dostupna“ bio u potpunosti točan za takav tip korisnika i usklađen s pravilima komercijalnog i sigurnosnog modela. U prilog istinitosti navedenog, prilaže službenu izjavu naručitelja DigitAlb sh.a. od 28. veljače 2025., kojom se potvrđuje:

- da adresa info@digitalalb.tv nije službeni kanal korisničke podrške, već opća adresa za upite,
- da je službena e-mail adresa korisničke službe ott@digitalbtv,
- da je PC (web) aplikacija dostupna isključivo putem poveznice (navodi poveznicu),
- da se pristup omogućuje samo premium korisnicima na njihov zahtjev, iz sigurnosnih razloga,
- te da je aplikacija u produkciji od srpnja 2022.

Ova izjava jasno potvrđuje da je komunikacija na koju se žalitelj poziva (putem adrese info@digitalalb.tv) bila poslana na neovlašteni i neinformirani kanal, što dodatno dokazuje da su njegovi navodi o „nepostojanju web aplikacije“ činjenično pogrešni i pogrešno interpretirani.

Vežano za navod o vrijednosti ugovora, odabrani ponuditelj navodi da prema podacima iz upravljačke konzole DigitAlba (prilog: snimka zaslona od 30. listopada 2025.), broj aktivnih korisnika aplikacije trenutno premašuje 250.000, što dodatno potvrđuje stabilnost i uspješnost poslovnog modela platforme. Riječ je o komercijalnoj OTT usluzi s milijunskim prihodima od pretplate, čiji se godišnji iznosi kreću od 120 do 240 EUR po korisniku, ovisno o paketu. Platforma nudi više od 120 linearnih TV kanala, opsežnu videoteku i odloženo gledanje (catch-up) za sve kanale, čime je tehnički i infrastrukturno najmanje 20-25 puta veća od HRTi platforme koja obuhvaća svega pet IV kanala. Kao dokaz dostavlja snimku zaslona upravljačke konzole Digitalb 30.10.2025.

Nadalje navodi da se model licenciranja komercijalnih OTT platformi bitno razlikuje od modela javnih emitera: dok se kod javnih emitera licencira po procijenjenom obujmu projekta uz fiksnu naknadu, kod komercijalnih platformi licenciranje se provodi po broju pretplatnika, što znači da stvarni godišnji prihodi projekta višestruko premašuju ugovorene minimalne iznose, zaključno ističe odabrani ponuditelj.

Ispitujući žalbeni navod utvrđeno je sljedeće činjenično stanje.

Uvidom u prethodno rješenje utvrđeno je da su oba žalitelja osporavala predmetnu referencu odabranog ponuditelja te da je Državna komisija povodom navoda oba žalitelja ocijenila sljedeće:

„Žalitelj CS u žalbi tvrdi da je odabrani ponuditelj u Pojašnjenju ponude uputio na poveznicu koja vodi do self-care portala, a ne OTT web aplikacije DigitAlb usluge i zaključuje da se ne radi o javno dostupnoj aplikaciji jer je pristup navedenoj web stranici zaštićen i ograničen, zbog čega nije moguće slobodno pristupiti sadržaju, čak ni ako se nalazite na teritoriju Albanije pa zaključuje da aplikacija nije otvorena za javnost i da je pristup kontroliran.

Žalitelj zajednica također smatra da PC web aplikacija OTT usluge DigitAlb koju je odabrani ponuditelj naveo kao glavnu i jedinu uslugu za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti nije javno dostupna jer DigitAlb uslugama na PC web aplikaciji imaju pristup samo DigitAlb korisnici unutar Albanije, s premium statusom te uz zahtjev pojedinog premium korisnika. Iz dokaza koje je u spis predmeta dostavio naručitelj, a odnose se na provjeru postojanja aplikacije DigitAlb na računalima (PC web aplikacija) i detaljnih obrazloženja naručitelja proizlazi da je odabrani ponuditelj samo za naručitelja pripremio poseban pristup toj aplikaciji i da se preko poveznice koju je naveo odabrani ponuditelj ulazi na self-care portal, ali samo zato jer se radi o aplikaciji koja je georestriktivna (dostupna je samo na području Albanije), koja okolnost među strankama nije sporna, i jer je poslovna politika društva DigitAlb da „ulazak“ u PC web aplikaciju daje preko self-care portala samo za potrebe provjere postojanja aplikacije u predmetnom postupku javne nabave. Isto je potvrdilo i društvo DigitalAlb u Izjavi koju je odabrani ponuditelj dostavio u žalbenom postupku, od 28. veljače 2025., u kojoj potvrđuje da je njihova PC aplikacija dostupna isključivo putem poveznice (navodi istu poveznicu koju je odabrani ponuditelj naveo u Pojašnjenju) iz sigurnosnih razloga i samo premium korisnicima. U istoj Izjavi DigitAlb potvrđuje da je pristup njihovog PC aplikaciji omogućen isključivo na pojedinačni zahtjev premium korisnika. Žaliteljima su ove izjave sporne i zaključuju da se usluga DigitAlb na PC web platformi ne može okvalificirati kao javno dostupna ako je dostupna samo premium korisnicima, isključivo putem zahtjeva i putem poveznice.

Žalitelj CS je u spis predmeta priložio „Izvansudsko informatičko-telekomunikacijsko vještačenje“, pri ocjeni kojeg je Državna komisija uzela u obzir da se u konkretnom slučaju ne radi o izvođenju dokaza vještačenjem sukladno članku 65. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 49/09 i 110/21), već o dokazu koji predstavlja stručno mišljenje osobe koju je u konkretnom slučaju angažirao žalitelj te ga je u tom smislu valjalo i ocijeniti. U mišljenju, kojeg je u spis priložio žalitelj CS, stručnjak iznosi stav da je javno dostupna web aplikacija takva aplikacija kojoj korisnici mogu pristupiti putem Interneta bez potrebe za posebnom mrežom ili lokalnom infrastrukturom. Međutim, prema ocjeni Državne komisije naručitelj „javnu dostupnost korisničke aplikacije“ u dokumentaciji o nabavi nije odredio. Naime, iz odredbi dokumentacije o nabavi ne proizlazi da „javno dostupna aplikacija“ znači da svatko tko ima računalo i Internet može pristupiti aplikaciji, pogotovo stoga jer se ovdje radi o PC web aplikaciji do koje se može pristupiti putem URL adrese koju korisnik može dobiti putem poveznice, SMS-a ili sl. U ovome slučaju DigitAlb dopustio je naručitelju pristup svojoj PC web aplikaciji putem poveznice koja vodi na self-care portal jer je to njihova poslovna politika i nije neuobičajeno u sektoru pružanja OTT usluga. I sam stručnjak u mišljenju navodi da, u pravilu, nije moguće da ista poveznica usmjerava korisnike na dvije potpuno različite aplikacije, kao što su, primjerice, self-care portal i aplikacija za gledanje

televizijskog sadržaja, iz čega slijedi da je iznimno i to moguće. Ne može se prihvatiti stav žalitelja CS da je odredbama dokumentacije o nabavi propisano da se PC web aplikaciji mora moći pristupiti bez registracije i zasnivanja nekog oblika komercijalnog odnosa s pružateljem usluge. Slijedom navedenog, nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza Državna komisija je u žalbenom postupku ocijenila da su navodi oba žalitelja, kojim su osporavali dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti odabranog ponuditelja u odnosu na točku 5.3. Kriterija za odabir gospodarskog subjekta dokumentacije o nabavi, neosnovani."

Primjenom mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje utvrđeno je sljedeće.

Adekvatnost reference odabranog ponuditelja za pružanje usluge komercijalnog naziva DigitAlb bila je predmetnom kontrole Državne komisije u prethodnom žalbenom postupku.

Ovoj žalbi žalitelj je priložio elektroničku korespondenciju koja se odvijala u rujnu 2025. između nepoznate fizičke osobe i predstavnika službe za korisnike u društvu DigitalAlb i to putem e-adrese koja nije namijenjena za davanje informacija za OTT rješenja toga društva (kako je i navedeno u prethodnom rješenju), nego za općenite informativne svrhe.

Drugim riječima, ovdje se radi o istom pravnom pitanju koje je već bilo predmetom ocjene pred Državnom komisijom neovisno o dodatno, u ovome žalbenom postupku, dostavljenoj elektroničkoj korespondenciji.

Člankom 404. stavkom 3. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave. Dakle, u konkretnom slučaju radi se o *res iudicata*. S obzirom na to da predmetni žalbeni navod predstavlja činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave, Državna komisija isti navod nije ovlaštena kontrolirati te je stoga žalbeni navod neosnovan.

U pogledu navoda koji se odnosi samo na nedostatnost iznosa vrijednosti predmetne reference komercijalnog naziva DigitAlb, ističe se da niti jedan od žalitelja nije u prethodnom žalbenom postupku isticao takve žalbene navode.

Žalitelj je, dakle, imao priliku u prethodnom, žalbenom postupku osporavati dokazivanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti odabranog ponuditelja, ukoliko je smatrao da je odabrana ponuda manjkava u tome dijelu i da ne dokazuje sve što se dokumentacijom o nabavi traži pa tako i ne/dostatnost iznosa vrijednosti predmetne reference, a što je propustio učiniti.

Osim toga, valja istaknuti i to da se u pogledu reference koju žalitelj osporava predmetno činjenično stanje nije mijenjalo nakon donošenja prve Odluke o odabiru te da naručitelj nakon donošenja rješenja Državne komisije od 5.6.2025. nije zvao odabranog ponuditelja na pojašnjenje/upotpunjavanje ponude u pogledu te reference. Žalitelj ne može u ovoj fazi isticati predmetne žalbene navode, jer bi isticanje žalbenih navoda u odnosu na činjenice koje su žalitelju bile ili mogle biti poznate i u prethodnom žalbenom postupku bilo protivno načelima iz članka 399. stavka 2. ZJN 2016, posebice načelu učinkovitosti budući da bi žalitelji na taj način imali mogućnost odugovlačenja postupka odnosno sklapanja ugovora o javnoj nabavi.

Kako navedeno nije bilo osporavano u žalbi izjavljenoj u odnosu na prvotnu odluku o odabiru ne može biti niti predmetom ocjenjivanja u ovom žalbenom postupku. Prema ustaljenoj praksi Visokog upravnog suda RH (primjerice, UsII-38/20 od 26. 2.2020., UsII-74/21 od 24.3.2021., UsII-135/22 od 19.7.2022.), UsII-

120/23-7 od 7.9.2023., UsII-233/22 od 22.2.2023., činjenično i pravno stanje koje je bilo ili moglo biti predmetom prethodne žalbe (u ovom slučaju dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti odabranog ponuditelja) ne može biti predmetom žalbe u kasnijem žalbenom postupku.

Drugim riječima, Visoki upravni sud je mišljenja da odredba članka 404. stavka 3. ZJN 2016, odnosno njome propisana zabrana Državnoj komisiji da kontrolira činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave, podrazumijeva ne samo one žalbene navode koji su bili istaknuti, nego podrazumijeva i sve one žalbene navode koji su mogli biti istaknuti, a nisu bili istaknuti u prethodnom žalbenom postupku. Dakle, žalitelj u ovome žalbenom postupku koji se vodi u vezi s istim postupkom javne nabave nije ovlašten isticati žalbene navode u odnosu na činjenice i pravna pitanja u odnosu na koje je već isticao te navode ili ih je mogao isticati (tako u presudi UsII-70/23-10 od 17.5.2023.)

Žalitelj osporava dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti drugorangiranog ponuditelja Redge. Navodi da je drugorangirani ponuditelj u svojoj izjavi od 17. siječnja 2025. naveo da uslugu pruža temeljem dva ugovora, i to: „SDP“ od 13.5.2022. i „VDP“ od 6. srpnja 2022. uz koju izjavu je priložio preslike dijela stranica oba ugovora, na koji način je pokušao dokazati tehničku i stručnu sposobnost kombiniranjem sadržaja dvaju ugovora, iako je u točki 5.3. dokumentacije o nabavi izričito propisano da se sposobnost mora dokazati jednim ugovorom koji samostalno pokriva sve tražene elemente. Podsjeća da je naručitelj jasno naveo da „svaki ugovor iz popisa treba pokrivati sve gore navedene elemente kako bi se pokazalo da je ponuditelj sposoban integrirati kritične elemente usluge koja će se pružati“. Dakle, smatra žalitelj, nije dopušteno dokazivanje sposobnosti zbrajanjem dijelova iz više ugovora, već mora postojati jedinstvena referenca koja obuhvaća sve tehničke zahtjeve. U konkretnom slučaju, drugorangirani ponuditelj nije dostavio takav jedinstveni ugovor. Umjesto toga, pokušava dokazati sposobnost kombiniranjem dvaju različitih ugovora, pri čemu se iz jednog ugovora preuzima dio funkcionalnosti, a iz drugog drugi dio, kako bi se kumulativno ispunili svi elementi iz dokumentacije.

Naručitelj ističe da je predmetna referenca drugorangiranog ponuditelja, na koju žalitelj u žalbi upire, bila sastavni dio ponude na koju se žalitelj mogao, a što je propustio, žaliti u prethodnom žalbenom postupku, stoga u ovom postupku ne može isticati predmetni navod, odnosno isticanje je protivno načelima iz članka 399. stavka 2. ZJN 2016.

Opreza radi, naručitelj u nastavku obrazlaže iz kojih je razloga smatrao da predmetna referenca zadovoljava uvjete iz DON-a i detaljno elaborira svoj stav na nekoliko stranica. U bitnom ističe da je žalbeni navod potrebno odbiti kao neosnovan jer žalitelj koristi dostavljene preslike ugovora za namjenu za koju nisu predviđene te jer nije dokazao da je drugorangirani ponuditelj zadovoljio uvjete sposobnosti zbrajanjem dijelova iz više ugovora te samim time pogrešno zaključuje da je dostava dva ugovora kojima se regulira ista komercijalna usluga, nedozvoljeni pokušaj kombiniranja u svrhu zadovoljavanja uvjeta iz točke 5.1.3.1. dokumentacije o nabavi.

Dokazivanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti drugorangiranog ponuditelja nije bilo predmetom ocjene Državne komisije u prethodnom žalbenom postupku.

Primjenom mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje utvrđeno je da je žalbeni navod neosnovan.

Žalitelj je, dakle, imao priliku u prethodnom žalbenom postupku osporavati dokazivanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti drugorangiranog ponuditelja, ukoliko je smatrao da je ponuda drugorangiranog ponuditelja manjkava u tome dijelu i da ne dokazuje sve što se dokumentacijom o nabavi traži.

Osim toga, valja istaknuti i to da se u pogledu dokumenata koje žalitelj osporava predmetno činjenično stanje nije mijenjalo nakon donošenja prve Odluke o odabiru te da naručitelj nakon donošenja rješenja Državne komisije od 5. lipnja 2025. nije zvaao drugorangiranog ponuditelja na pojašnjenje/upotpunjavanje ponude u pogledu tih dokumenata.

Žalitelj ne može u ovoj fazi isticati predmetne žalbene navode, jer bi isticanje žalbenih navoda u odnosu na činjenice koje su žalitelju bile ili mogle biti poznate i u prethodnom žalbenom postupku bilo protivno načelima iz članka 399. stavka 2. ZJN 2016, posebice načelu učinkovitosti budući da bi žalitelji na taj način imali mogućnost odugovlačenja postupka odnosno sklapanja ugovora o javnoj nabavi.

Kako navedeno nije bilo osporavano u žalbi izjavljenoj u odnosu na prvotnu odluku o odabiru, ne može biti niti predmetom ocjenjivanja u ovom žalbenom postupku. Prema ustaljenoj praksi Visokog upravnog suda RH, činjenično i pravno stanje koje je bilo ili moglo biti predmetom prethodne žalbe (u ovom dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti drugorangiranog ponuditelja) ne može biti predmetom žalbe u kasnijem žalbenom postupku.

Žalitelj osporava valjanost ponude drugorangiranog ponuditelja Redge u pogledu tehničkih specifikacija navodeći kako ponuda ne zadovoljava sve obavezne funkcionalnosti Prioriteta 1., konkretno zahtjev 6.4. iz Tehničke specifikacije DON-a, koji glasi:

6.4 „CDN rješenje ima: a) edge server PoP (point of presence) u Republici Hrvatskoj direktno povezano fpering) s redundantnim vezama s minimalno 2 najznačajnija ISP-a (najveći broj korisnika) ili locirano u njihovim datacentrlma. Ova distribucija čini više od 70% prometa; b) edge server PoP u glavnim geografskim područjima za distribuciju Izvan RH: Njemačka, Austrija, Italija, Švicarska, SAD, Švedska, Francuska, Nizozemska, Kanada; c) podršku za network peering; d) skalabilnost sustava odnosno rješenja u slučaju značajnog povećanja prometa.

Žalitelj navodi da je naručitelj u ponovljenom postupku zatražio dodatno objašnjenje ponude drugorangiranog ponuditelja na ovu okolnost te je drugorangirani ponuditelj odgovorio sljedeće: „Kao odgovor na pitanje 4 potvrđujemo da je zahtjev tehničke specifikacije 6.4.a ispunjen uslugom višestruke CDN mreže ponuđene u ponudi. Dio prometa prema Republici Hrvatskoj bit će obrađen putem AWS Cloudfronta, koji ima točku prisutnosti (PoP) na rubnom poslužitelju u Republici Hrvatskoj i redundantne veze s najmanje dva najvažnija pružatelja internetskih usluga (ISP).“

Žalitelj je stava da sustav koji se temelji na CDN-u bez PoP lokacije u Republici Hrvatskoj ne može zadovoljiti izričiti zahtjev 6.4. Tehničke specifikacije, čija je svrha upravo osigurati lokalnu raspoloživost i stabilnost usluge jer prema javno dostupnim podacima, Amazon CloudFront nema PoP lokaciju u Republici Hrvatskoj. Postupanje naručitelja kojim je prihvatio da drugorangirani ponuditelj

udovoljava ovom zahtjevu predstavlja, prema mišljenju žalitelja povredu načela zakonitosti i transparentnosti, jer je naručitelj zanemario činjenicu da CDN rješenje koje nema PoP u Republici Hrvatskoj ne može ispuniti zahtjev iz točke 6.4., koji je postavljen s određenim ciljem. Navodi da kao dokaz dostavlja popis PoP lokacija Amazon CloudFront-a preuzet sa stranica AWS-a.

Naručitelj na ovaj žalbeni navod odgovara da na mrežnim stranicama AWS Cloudfront postoji veći broj dokaza da usluga koju pruža navedena tvrtka već više godina ima PoP (point of presence) u Republici Hrvatskoj te da je na temelju toga i dokaza dostavljenih od strane drugorangiranog ponuditelja zaključio da njegova ponuda zadovoljava zahtjevu iz točke 6.4 Tehničke specifikacije. U prilog tome navodi sljedeće dokaze:

1. Objava AWS od 16. rujna 2021. o otvaranju AWS data centra koji služi za pružanje usluga u oblaku koja je dostupna na poveznici koju navodi. Uz poveznicu naručitelj dostavlja u privitku snimku ekrana objave sa posebno označenim dijelom u kojem se navodi: "U veljači 2021., AWS je pokrenuo AWS Edge lokaciju u Zagrebu, koja sada omogućava korisnicima do 14% smanjenja kašnjenja prvog byta podataka." Dokaz: Objava AWS od 16. rujna 2021. o otvaranju AWS data centra koji služi za pružanje usluga u oblaku (u prilogu snimka ekrana).

2. Objava AWS od 30. lipnja 2022. o postignuću AWS koji ima 400 PoP (point of presence) u svijetu dostupna na poveznici (navodi poveznicu na Amazon). Uz poveznicu dostavlja u prilogu i snimku ekrana objave sa posebno označenim dijelom u kojem se Hrvatska navodi kao jedna od novih zemalja sa AWS PoP (point of presence): Dokaz: Objava AWS od 30. lipnja 2021. o otvaranju AWS data centra koji služi za pružanje usluga u oblaku (u prilogu snimka ekrana). Naručitelj navodi sadržaj objave: „400-ta PoP (točka prisutnosti eng. Point of presence) je otvorena u Chicago..... U okviru povećanja broja PoP, proširili smo se u više zemalja u kojima prije nismo imali CloudFront prisutnost. Te zemlje su: Bugarska, Grčka. Rumunjska, Madžarska i Hrvatska u Europi ...“.

3. Na mrežnoj stranici AWS-a dostupnoj na poveznici (navodi poveznicu na Amazon), dostavlja i snimku ekrana koja pokazuje aktualno stanje lokacija sa AWS PoP kojim je naručitelj verificirao da usluga Amazon CloudFront dalje posjeduje PoP u Hrvatskoj (Zagreb) (dostavlja snimku ekrana iz koje se jasno vidi Zagreb, Hrvatska).

Naručitelj dalje navodi da je drugoranrangirani ponuditelj u okviru pojašnjenja dostavio dokument pod nazivom Pojašnjenje i upotpunjavanje iz kojih je vidljivo da su kašnjenja ostvarena s najznačajnijim telekom pružateljima internetske usluge u RH (A1 Telekom i Hrvatski Telekom) izuzetno niska (3-5ms) čime se dodatno potvrđuje da AWS ima PoP u Hrvatskoj koji je povezan direktno s mrežom najmanje dva najznačajnija telekom pružatelja internetskih usluga kao što je traženo u točki 6.4. Tehničke dokumentacije. Sljedeće snimke zaslona, nastavlja, prikazuju tragove iz GlobalPing.io sonde smještenih u Hrvatskoj, koje potvrđuju izravnu vezu s prethodno spomenutim ISP-ovima:

1. Hrvatski Telekom (ASS391) prilaže tablicu naslova Zagreb, HR, EU - Hrvatski telekom d.d. (ASS591)

2. A1 Hrvatska (AS31012) prilaže tablicu naslova Zagreb, HR, EU - A1 Hrvatski telekom d.o.o. (AS31012).

Naručitelj dalje navodi da žalitelj nije dostavio aktualni popis PoP lokacija Amazon CloudFront, dapače za dostavljeni dokument AWS Popis PoP lokacija Amazon CloudFront-a se ne može utvrditi relevantnost, a opravdano smatra da se

radi o dokumentu koji predstavlja stanje AWS CloudFlare PoP lokacija iz 2020. ili ranije te nije relevantan u konkretnom slučaju. Da je to tako dokazuje, nastavlja, aktualnim popisom lokacija dostupnim na poveznici iz točke 3. te člankom AWS-a dostupnim na poveznici (navodi poveznicu). U članku se jasno navodi da CloudFront A WS ima više od 700 PoP u više od 50 zemalja dok popis koji je dostavio žalitelj sadrži podatke za 18 zemalja i 188 gradova (Points of Presence / PoPs). Zaključno ističe da je dostavio niz relevantnih dokaza o objavama AWS CloudFlare koji dokazuju da žalitelj nije u pravu, odnosno da AWS CloudFlare ima PoP u RH te da drugorangirani ponuditelj zadovoljava uvjete iz točke 6.4 Tehničke specifikacije.

Ispitujući žalbeni navod utvrđene su sljedeće činjenice.

U prethodnom žalbenom postupku oba žalitelja istaknula su mnoge navode vezane za neusklađenost ponuđenog programskog rješenja drugorangiranog ponuditelja s traženim tehničkim specifikacijama. Jedan od žalitelju SC spornih zahtjeva bio je i zahtjev 6.4. Svi žalbeni navodi ocjenjeni su osnovanima.

Državna komisija je u prethodnom rješenju navela:

„Naručitelj u odgovoru na žalbu jasno iskazuje da od drugorangiranog ponuditelja nije tražio prijevod dokumenata koji su na stranom jeziku. Državna komisija je uvidom u predmetne dokumente ocijenila da se radi o tehničkoj dokumentaciji koja ne podliježe iznimci koju je u dokumentaciji o nabavi naveo naručitelj te o dokumentima kojima su dostavljeni sukladno uvjetima iz dokumentacije o nabavi, a ne odnose se na tehničku dokumentaciju. S obzirom na odredbe dokumentacije o nabavi, koje je naručitelj u fazi dokumentacije o nabavi odgovarajući na pitanje zainteresiranog gospodarskog subjekta dodatno pojasnio te činjenicu da je postupak javne nabave strogo formalan postupak (o čemu postoje mnogobrojne presude Visokog upravnog suda RH primjerice Poslovni broj UsII-507/19 od 13. studenog 2019., UsII-151/20 od 26. svibnja 2020., UsII-200/21 od 1. srpnja 2021., UsII-169/23 od 30. studenog 2023., UsII-86/25 od 28. svibnja 2025., Državna komisija je ovaj žalbeni navod u odnosu na sve, osim na dokument „Redge - HRTi Dizajn.pdf“, ocijenila osnovanim.“

Također je u rješenju navedeno da je naručitelj izjavio da nije radio provjeru postojanja tehničkih specifikacija, od kojih je jedan od spornih zahtjeva bio upravo zahtjev iz točke 6.4. kako slijedi:

„Žalitelju CS su sporne 24 stavke tehničke specifikacije, od kojih je u 10 stavaka drugorangirani ponuditelj uputio na dokument na stranom jeziku. Osim što naručitelj nije tražio prijevod dokumenta Privitak 2 - Opseg proizvoda Redge Media.xlsx kojim je drugorangirani ponuditelj dodatno (uz popunjavanje Tabele 1) dokazivao postojanje traženih funkcionalnosti, naručitelj u odgovoru na žalbu žalitelja CS navodi kako nije radio dodatnu provjeru svih stavki Tabele 1 i opisa koje je u ponudi naveo drugorangirani ponuditelj upravo zato jer je Redge bio drugorangirani ponuditelj, a dodatna provjera bi, i njemu i ponuditelju, utrošila značajno vrijeme i resurse. Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da su to razlozi zašto nije tražio detaljno pojašnjenje Tehničke specifikacije i opisa rješenja od ponuditelja koji nisu bili ekonomski najpovoljniji.“

...

„Nadalje, budući da je naručitelj u odgovoru na žalbu potvrdio da nije radio dodatnu provjeru ispunjenja traženih tehničkih funkcionalnosti u rješenju koje nudi drugorangirani ponuditelj, izvan provjere je li u Tabeli 1 navedeno „DA“ a provjeru je sukladno članku 291. ZJN 2016, bio dužan provesti prije ocjene ponude

ne/valjanom, Državna komisija je u žalbenom postupku ocijenila da naručitelj nije dokazao na temelju kojih činjenica i okolnosti je utvrdio ispunjenje traženih funkcionalnosti u rješenju koje nudi drugorangirani ponuditelj te su žalbeni navodi žalitelja CS, osim onih koji se odnose na zahtjeve tehničke specifikacije 3. i 8., ocijenjeni osnovanima.“

Iz EOJN RH razvidno je da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj 19.8.2025. tražio od drugorangiranog ponuditelja pojašnjenje ponude, između ostalog, i u odnosu na zahtjev tehničke specifikacije 6.4. koji glasi: „CDN rješenje ima:

a) edge server POP (point of presence) u Republici Hrvatskoj direktno povezano (peering) s redundantnim vezama s minimalno 2 najznačajnija ISP-a (najveći broj korisnika) ili locirano u njihovim data centrima. Ova distribucija čini više od 70% prometa;

b) edge server POP u glavnim geografskim područjima za distribuciju Izvan RH. Njemačka, Austrija, Italija, Švicarska, SAD, Švedska, Francuska, Nizozemska, Kanada;

c) podršku za network peering;

d) skalabilnost sustava odnosno rješenja u slučaju značajnog povećanja prometa“. Naručitelj je tražio dodatno pojašnjenje kako Multi CDN rješenje koje ponuditelj opisuje u točki 4.1.18.4. dokumenta „SOW - Tehnička dokumentacija" na stranici 124. zadovoljava zahtjeve iz točke 6.4. a), b) i c) tehničke specifikacije.

Uvidom u EOJN RH utvrđeno je da je drugorangirani ponuditelj naručitelju odgovorio: „Dodatno pojašnjavamo da Multi CDN rješenje koje ponuditelj opisuje u točki 4.1.18.4. dokumenta „SOW - Tehnička dokumentacija" na stranici 124. zadovoljava zahtjeve iz točke 6.4. a), b) i c) tehničke specifikacije i to na sljedeći način. Bit Multi-CDN usluge je oslanjanje na infrastrukturu više CDN pružatelja usluga i njihovo kombiniranje u jedinstveni, funkcionalno koherentni sustav distribucije sadržaja. Pružatelj usluga namjerava se osloniti na vlastitu infrastrukturu i infrastrukturu pružatelja usluga trećih strana, kao što je BunnyWay d.o.o., sa sjedištem u Sloveniji. Ovaj subjekt ima infrastrukturu u sljedećim regijama (izvor: <https://bunny.net/network/>), koja ispunjava zahtjeve odjeljka 6.4 a), b) i c).“ U nastavku se nalazi popis gradova u svijetu na kojemu se vidi i Zagreb.

Razvidno je iz EOJN RH da je 4. rujna 2025. naručitelj tražio dodatno pojašnjenje u odnosu na zahtjev tehničke specifikacije 6.4.a koji glasi: „CDN rješenje ima:

a) edge server POP (point of presence) u Republici Hrvatskoj direktno povezano (peering) s redundantnim vezama s minimalno 2 najznačajnija ISP-a (najveći broj korisnika) ili locirano u njihovim data centrima. Ova distribucija čini više od 70% prometa (odgovor broj 9 iz dokumenta „3_Dopis HRT_Pojašnjenje i upotpunjavanje No1 28082025 pdf). Potrebno je dodatno pojasniti kako vaše rješenje zadovoljava zahtjev iz točke 6.4.a tehničke specifikacije budući da na dostavljenom linku ne nalazimo eksplicitni odgovor.“

Drugorangirani ponuditelj je naručitelju odgovorio kako slijedi: „Kao odgovor na pitanje 4 potvrđujemo da je zahtjev tehničke specifikacije 6.4.a ispunjen uslugom višestruke CDN mreže ponuđene u ponudi. Dio prometa prema Republici Hrvatskoj bit će obrađen putem AWS Cloudfronta, koji ima točku prisutnosti (PoP) na rubnom poslužitelju u Republici Hrvatskoj i redundantne veze s najmanje dva najvažnija pružatelja internetskih usluga (ISP). Sljedeće snimke zaslona prikazuju tragove iz

GlobalPing.io sondi smještenih u Hrvatskoj, koje potvrđuju izravnu vezu s prethodno spomenutim ISP-ovima:

1. Hrvatski Telekom (AS5391) tablica priložena u nastavku (vidi se Zagreb, Hrvatska);
2. A1 Hrvatska (AS31012) tablica priložena u nastavku (vidi se Zagreb, Hrvatska).“.

Primjenom mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje utvrđeno je da je žalbeni navod neosnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj, primjenjujući stavove i ocjene Državne komisije, u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda tražio pojašnjenja drugorangiranog ponuditelja pa tako i u odnosu na zahtjev 6.4. Također je razvidno da je drugorangirani naručitelju pojasnio da ima dvije točke prisutnosti (pop) i da je naručitelj ta pojašnjenja i dokaze drugorangiranog ponuditelja uvažio.

Žalitelj tvrdi da naručitelj nije smio prihvatiti objašnjenja i dokaz drugorangiranog ponuditelja jer tvrdi da ne odražavaju aktualno stanje pop lokacija u svijetu. Kao dokaz prilaže popis gradova u svijetu koji nema nikav naslov niti naznačen izvor, samo na naslovnici prijevoda stoji „Popis Pop lokacija Amazon CloudFront“, a zapravo se iz popisa na stranom jeziku ne može razaznati na što se odnosi.

Naručitelj je u odgovoru na žalbu detaljno obrazložio i dokazima priloženim uz odgovor na žalbu opravdao svoju ocjenu da u RH postoje dva poslužitelja Hrvatski Telekom i A1 Hrvatska koja su PoP lokacije u Zagrebu.

Slijedom navedenog, Državna komisija je u žalbenom postupku ocijenila da žalitelj dokazom dostavljenim uz žalbu nije doveo u sumnju naručiteljevu ocjenu donesenu u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda da drugorangirana ponuda zadovoljava uvjet 6.4. Tehničke specifikacije predmeta nabave. Žalbeni navod je neosnovan.

Žalitelj osporava zakonitost bodovanja specifičnog iskustva stručnjaka odabranog ponuditelja kao kriterija ENP.

Navodi da je naručitelj u ocjeni ponude odabranog ponuditelja bodovao specifično iskustvo voditelja projekta Džanana Rebca na temelju projekata: VOO, NEO, RTS i DigitAlb, no da projekt DigitAlb nije smio biti bodovan jer usluga DigitAlb ne ispunjava kriterije za „istu ili sličnu uslugu“ kako je definirano u dokumentaciji o nabavi. Objašnjava da prema uvjetima iz točke 5.3.1.3. dokumentacije o nabavi usluga mora uključivati javno dostupnu korisničku aplikaciju namijenjenu za najmanje tri platforme, uključujući PC platformu (Windows ili Mac OS), a da usluga DigitAlb takvu aplikaciju nema, što je potvrđeno provjerom kod korisničke službe DigitAlba. Budući da projekt DigitAlb ne ispunjava uvjete za istu ili sličnu uslugu, naručitelj je pogrešno dodijelio bodove za ovu referencu, zaključno ističe žalitelj.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe kako je ranije argumentirano dokazao da DigitAlb zadovoljava uvjete iz točke 5.3.1.3. dokumentacije o nabavi pa da je stoga ovaj žalbeni navod neosnovan.

Ispitujući žalbeni navod utvrđene su sljedeće činjenice.

Uvidom u prethodno rješenje utvrđeno je da je žalitelj SC osporavao bodovanje stručnjaka Džanana Rebca predloženog za poziciju voditelja projekta s argumentacijom, između ostalog, da projekt/usluga DigitAlb nije adekvatna za

bodovanje po propisanom kriteriju jer usluga ne udovoljava uvjetima iz točke 5.3. dokumentacije o nabavi.

Državna komisija je u prethodnom rješenju navela:

„Primjenom mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje Državna komisija je u žalbenom postupku ocijenila sljedeće.

Žalitelj CS smatra da je odabrana ponuda na ime predloženog stručnjaka Voditelja projekta trebala ostvariti 3 boda, umjesto 6.

U odnosu na projekt/uslugu DigitaAlb prethodno je u rješenju dana ocjena da navedena usluga udovoljava odredbama dokumentacije o nabavi koje su propisane za procjenu radi li se o istoj ili sličnoj usluzi onoj koja je predmet nabave.“

Dakle, adekvatnost reference odabranog ponuditelja za pružanje usluge komercijalnog naziva DigitAlb bila je predmetnom kontrole Državne komisije u prethodnom žalbenom postupku te je tako i za konkretnog stručnjaka ocijenjeno da naručitelj nije učinio propust kada mu je u svrhu bodovanja prethodnog iskustva bodovao i projekt/usluga DigitaAlb.

Drugim riječima, ovdje se radi o istom pravnom pitanju koje je već bilo predmetom ocjene pred Državnom komisijom neovisno o dodatno, u ovome žalbenom postupku, dostavljenoj elektroničkoj korespondenciji.

Člankom 404. stavkom 3. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave. Dakle, u konkretnom slučaju radi se o *res iudicata*. S obzirom na to da predmetni žalbeni navod predstavlja činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave, Državna komisija isti navod nije ovlaštena kontrolirati te je stoga žalbeni navod neosnovan.

Žalitelj dalje navodi da je tijekom postupka jedan od ponuditelja postavio pitanje: „Will HRT accept if we mark in ESPD as confidential (tajnost dokumentacije) the information according to the article 5.3.1.3 (list of reference projects with the values and description of the projects) in the document "Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta?“, a na koje je naručitelj odgovorio: „Navedeni podatak ponuditelj može označiti tajnim te naručitelj dobivenu informaciju kojom se preliminarno dokazuje tehnička i stručna sposobnost neće otkriti drugim subjektima, pod uvjetom da je istu ponuditelj označio tajnom i naveo pravnu osnovu na temelju koje je takva informacija / podatak označen tajnim, sve u skladu s odredbama čl. 52. i čl. 53. Zakona o javnoj nabavi.“

S obzirom da je opisano detektirao kao postupanje koje bi bilo u suprotnosti s odredbom članka 52. ZJN 2016, žalitelj navodi kako je naručitelju postavio pitanje: „Molimo Vas za pojašnjenje u vezi s podacima navedenim u ESPD obrascu prema točki 5.3.1.3. (popis referenci projekata s vrijednostima i opisima izvršenih projekata) u dokumentu „Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta“. Naime, ukoliko su ti podaci proglašeni tajnima, koji minimum podataka za navedeni kriterij će biti dostupan ostalim ponuditeljima za uvid, s obzirom na to da podaci u vezi s kriterijem za odabir ne mogu biti tajni sukladno odredbi članka 52. stavka 2. ZJN 2016“, no da mu naručitelj na ovo pitanje nije odgovorio, jer je postavljen nepravodobno.

Žalitelj tvrdi da nije vidljivo na koji je način postupio naručitelj, jer su drugorangiranom ponuditelju priznate usluge za koje isti nije naveo komercijalnu vrijednost niti je naveo informaciju da je vrijednost veća od 300.000 EUR godišnje. To ukazuje na mogućnost da su upravo navedene informacije označene kao tajne

te zbog toga nisu objavljene. Kako god da je naručitelj u konkretnom slučaju postupio, proizlazi da je u svakom slučaju prekršio odredbe članka 52. ZJN 2016.

Naručitelj ističe da je dao na uvid sve podatke koji su neosnovano označeni tajnim, uključujući i sve podatke u vezi s kriterijima za odabir ponude, a što je vidljivo uvidom u predmetni postupak javne nabave u EOJN-u.

Ispitujući žalbeni navod utvrđeno je da je žalitelj identičan žalbeni navod istaknuo i u prethodnom žalbenom postupku:

„Žalitelj zajednica navodi da su drugorangiranom ponuditelju priznate usluge za koje nije naveo komercijalnu vrijednost niti je naveo informaciju da je vrijednost veća od 300.000 eura i da to ukazuje na mogućnost da su upravo navedene informacije označene kao tajne i da zbog toga nisu objavljene. Smatra kako iz opisanog proizlazi da je naručitelj u konkretnom slučaju povrijedio odredbe ZJN 2016 jer se podatci u vezi s kriterijima za odabir ponude ne smiju označiti tajnima.“

Državna komisija je u prethodnom rješenju navela:

„Uvidom u elektroničku ponudu također je utvrđeno da drugorangirani ponuditelj niti jedan dokument nije označio tajnim označavanjem dokumenata na predviđenom mjestu u EOJN RH.“

„Vezano za navod kojim žalitelj zajednica nagađa da u drugorangiranoj ponudi postoji dokument vezano za iskustvo predloženih stručnjaka koji je „možda označen tajnom“ pa da mu zato nije odobren uvid u te dokumente, ističe se da je prethodno u rješenju, vezano za navod o dodjeli broja bodova predloženim stručnjacima, već detaljno navedeno da dokumenti kojima se dokazivalo stručno iskustvo stručnjaka predloženih u drugorangiranoj ponudi za poziciju Voditelja projekta i Zamjenika voditelja projekta ne sadrže podatke o vrijednosti projekata/usluga navedenih kao reference. S obzirom na tako utvrđenu činjenicu, ovaj žalbeni navod ocjenjuje se neosnovanim.“

Dakle, identičan žalbeni navod bio je predmetnom kontrole Državne komisije u prethodnom žalbenom postupku te je utvrđeno kako niti jedan dio drugorangirane ponude nije označen tajnim, da je žalitelj dobio na uvid sve dokumente drugorangiranog ponuditelja te da reference stručnjaka drugorangiranog ponuditelja zaista nisu imale naznačene vrijednosti (zbog čega su ocjenjene kao neadekvatne za bodovanje iskustva stručnjaka).

Drugim riječima, ovdje se radi o istom pravnom pitanju koje je već bilo predmetom ocjene pred Državnom komisijom.

Člankom 404. stavkom 3. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave. Dakle, u konkretnom slučaju radi se o *res iudicata*. S obzirom na to da predmetni žalbeni navod predstavlja činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave, Državna komisija isti navod nije ovlaštena kontrolirati te je stoga žalbeni navod neosnovan.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, a iz prethodno navedenih razloga odbija se žalba na Odluku o odabiru iz prethodno obrazloženih razloga, kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovog rješenja.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, ovo tijelo nije utvrdilo osobito bitne povrede iz članka 404. stavka 2. točke 5. i 8. toga Zakona.

Ostale osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 1., 2., 3., 4., 6. i 7. ZJN 2016 bile su predmetom kontrole Državne komisije u žalbenom postupku koji se vodio pod KLASOM: UP/II-034-02/25-01/97.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 25.500,00 eura, na ime uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka i trošak sastava žalbe putem opunomoćenika s pripadajućim PDV-om.

S obzirom na to da je žalba neosnovana, žalitelju ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDsjednice

Danijela Antolković

